

TUIN VAN HOOP EN STILTE

Op initiatief van Ferm Rollegem-Kapelle en het gemeentebestuur Ledegem, is er op dinsdag 15 september een 'tuin van hoop en stilte' geopend. Een 'Troostplek' in deze onwezenlijke coronatijden. Van zaterdag 19 september is deze plaats, gelegen aan de parking tegenover 'De Voerman' voor iedereen vrij te bezoeken. Bij de opening mocht ik er volgende woorden uitspreken...

Tuin = Paradijs

In oosterse verhalen is een tuin vaak een 'ommuurde binnenplaats'. Deze plaats staat voor de menselijke overwinning op het onbarmhartige woestijnklimaat. Zulke tuinen zijn heel vaak een streling voor het oog, het oor en het hart.

Dat een tuin een fijne plek is, wisten ze in bijbelse tijden ook al. In het Hebreeuws is tuin en paradijs zelfs hetzelfde woord. Het paradijs is een tuin waarin planten en bomen ongestoord kunnen groeien en de mensen kunnen plukken van hun vruchten. In de Bijbel komen we bijna direct aan het begin zo'n lustig tuintje tegen, in het scheppingsverhaal. De joods-christelijke oertuin, Eden, het paradijs-op-aarde. Door God aan de mens gegeven als idyllische plek om veilig te wonen. Tot de mens besluit dat het zonder God ook best wel kan.

Een tuin maakt ons bewust van de pracht van Gods schepping, van de pracht van het leven ons gegeven. Telkens als het weer lente wordt, zien we dat de natuur weer tot leven komt. De chaos, de dorre en koude winter, heeft niet overwonnen. In het scheppingsverhaal lezen we hoe God orde schept in de chaos en alles zijn eigen plaatsje toewijst: de zee en het land, dag en nacht, de planten en de dieren en de mens om overal goed voor te zorgen. En... Ook een tuintje van troost, een tuintje van stilte.

De lente 2020 gaan we niet gauw vergeten. De natuur groeide en bloeide. Maar het virus trekt zich daar niets van aan. Het samenleven kwam in een chaos terecht: chaos van lockdown, van angst en onzekerheid, van gemis en eenzaamheid, chaos van lijden en dood, chaos aan maatregelen... Waar is er houvast in deze onbarmhartige chaos?

Een antwoord vinden we in de stilte van een tuin. Aangezien ik zelf geen 'groene vingers' heb, heb ik mijn toevlucht gezocht in een paar bijbelse tuinen...

Parabel van het mosterdzaadje

Een tuin laat ons ook telkens weer de kracht beseffen die in kleine dingen kan zitten. Bijvoorbeeld in een klein zaadje. Het is toch wonderlijk om te zien hoe uit zo'n klein, haast onzichtbaar frutseltje een krachtige struik kan groeien. Bloembolletjes van hoop, vergeet-me-nietjes. We mogen geloven in de kracht van het goede, die zaadjes van liefde en goedheid. We mogen dankbaar zijn voor zoveel tekens van goedheid, verbondenheid en zorg voor elkaar.

Hof van Olijven, de tuin van Gethsemane

Een tuin of park is een plek waar je tot rust kunt komen en waar je je even terug kunt trekken om je te bezinnen. Dat is ook wat Jezus doet na het Laatste Avondmaal. Jezus zoekt een rustige en rustgevende plek op om te bidden tot zijn Vader. De tuin is zelfs zo rustgevend dat zijn vrienden in slaap vallen!

Terwijl ze slapen mag je je eenzaamheid en je angst voelen. Ja, je onmacht en angst mag je er als een klacht uitschreeuwen.

Graftuin

Als Maria Magdalena op Paasmorgen in de graftuin het graf van Jezus leeg vindt, vraagt ze aan de tuinman of hij weet waar ze Jezus hebben neergelegd. Ze herkent Jezus pas als hij haar aanspreekt bij haar naam. Waar je naam genoemd wordt, daar ervaar je dat liefde leeft en leven geeft. In de tuin van

stilte en troost mag je namen noemen... Namen die vertellen dat, doorheen alle kwetsbaarheid, de liefde blijft.

Namens de pastorale eenheid Heilige Damiaan... Dank je wel aan 'Ferm' Rollegem-Kapelle en het gemeentebestuur, die samen voor een klein paradijsje, een tuin van troost en hoop zorgen te midden een chaotische wereld.

Graag willen we mee de weg wijzen naar deze tuin, naar deze ankerplaats. Zo'n stille plaatsen zijn er meer dan ooit nodig. Tuintjes, waar we elkaars tuinman/vrouw mogen zijn. We mogen er elkaar bij name noemen, in stilte of luidop. Die liefdevolle aandacht en zorg zal onze hoop nooit klein krijgen.

Van harte dank voor dit troostend en hartverwarmend initiatief!

JOHAN LOONES (reageren johan.loones@skynet.be)